

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

svenska

سويدي

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

Islams sändebud Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam)

Den vetenskapliga kommittén under
Ordförandeskapet för religiösa angelägenheter
vid al-Masjid al-Haram och al-Masjid an-Nabawi

ج) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٥ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات
رسول الإسلام - سويدي. / جمعية خدمة المحتوى الإسلامي
باللغات -. الرياض ، ١٤٤٥ هـ
ص ٣٢ ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٥/١٤٨٥
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤٠٢-٩٥-٥

رَسُولُ الْإِسْلَامِ مُحَمَّدٌ ﷺ

Islams sändebud Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam)

اللَّجْنَةُ الْعِلْمِيَّةُ

بِرئاسةِ الشُّؤْنِ الدِّيْنِيَّةِ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَسْجِدِ النَّبَوِيِّ

Den vetenskapliga kommittén under
Ordförandeskapet för religiösa angelägenheter vid
al-Masjid al-Haram och al-Masjid an-Nabawi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Islams sändebud Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam)

Den vetenskapliga kommittén i styrelsen för religiösa angelägenheter vid al-Masjid al-Haram och al-Masjid al-Nabawi

I Allahs namn, den Nåderike, den Barmhärtige. Det här är en kort introduktion som handlar om islams sändebud, Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam). Här presenteras hans namn, ursprung och hemland, hans äktenskap samt det budskap han förkunnade. Vidare belyses bevisen för hans profetskap, den livsväg och lag som han kom med och hur hans motståndare förhöll sig till honom.

1. Hans namn, ursprung och platsen där han föddes och växte upp.

Islams sändebud hette Muhammed, son till 'Abdullah, son till 'Abdul-Muttalib, son till Hashim. Han är från Ismaels avkomma, som i sin tur var Abrahams son (må frid vare med dem).

Profeten Abraham (må frid vare med honom) reste från Levanten till Mecka tillsammans med sin hustru Hagar och deras son Ismael, som då fortfarande var ett litet barn. Han lät dem bosätta sig i Mecka på Allahs befallning. När Ismael hade

vuxit upp till en ung man återvände Abraham (må frid vare med honom) till Mecka, där de tillsammans började bygga Kaba (det heliga huset). Detta lockade skaror av människor som reste till Mecka, vilket blev färdmålet för Allahs tjänare, för att utföra vallfärden. Århundradena gick och folk fortsatte att dyrka Allah i enlighet med Abrahams religion.

Därefter uppstod avvikelser i religionen på den arabiska halvön. Tron förändrades och kom att likna förhållandena i de kringliggande områdena. Hedniska sedvänjor fick fäste, såsom avgudadyrkan, begravning av döttrar levande och förtryck av kvinnor. Dessutom blev mened, alkoholkonsumtion, skamlösa handlingar, missbruk av föräldralösa barns egendom och ocker vanligt förekommande.

På denna plats och i denna miljö föddes år 571 e.v.t. islams sändebud, Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam), son till Abdullah och ättling till Ismael, Abrahams son (må frid vare med dem). Hans far gick bort före hans födelse och hans mor när han var sex år gammal. Hans farbror, Abu Talib, tog då hand om honom. Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) växte upp som en fattig föräldralös pojke och fick tidigt tjäna sitt eget levebröd.

2. Det välsignade äktenskapet med den välsignade kvinnan

Vid tjugofem års ålder gifte sig Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) med Khadijah bint Khuwaylid (må Allah vara nöjd med henne), en kvinna med hög ställning i Mecka. Hon födde honom fyra döttrar och två söner, men sönerna gick bort i tidig ålder. Han behandlade sin hustru och sin familj med otrolig ömhet och kärlek, vilket besvarades med en djup tillgivenhet från hennes sida. Hans kärlek till henne var så bestående att minnet av henne levde kvar i honom långt efter hennes bortgång. Han brukade till och med slakta får och dela ut köttet till hennes vänner, som ett sätt att hedra henne och ett uttryck för sin lojalitet och kärlek till henne.

3. Uppenbarelsens början

Profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) hade ända från det att Allah skapade honom en enastående karaktär. Bland sitt folk var han känd som den sanningsenlige och den pålitlige. Han deltog gärna i deras goda gärningar, men tog avstånd från deras avgudadyrkan och medverkade aldrig i sådana riter.

Vid fyrtio års ålder, då han befann sig i en grotta strax utanför Mecka, utsåg Allah honom till sändebud. Gabriel (må frid vare med honom) kom till honom med inledningen av det första kapitlet

som uppenbarades av Koranen. Dessa verser lyder:

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ اقْرَأْ وَرَبُّكَ
الْأَكْرَمُ ۝۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝۵﴾

"Läs i din Herres namn, som har skapat.
Skapat människan av en blodklump.
Läs! Din Herre är den Givmildaste.
Som har lärt [hur man skriver] med pennan.
Lärt människan vad hon inte visste."

(96:1-5).

Han skyndade tillbaka till sin hustru Khadijah (må Allah vara nöjd med henne) med darrande kropp. Han berättade för henne om sin upplevelse, varpå hon lugnade honom och tog honom till sin kusin Waraqah ibn Nawfal. Waraqah var en hängiven kristen med djup kunskap om både Toran och evangeliet. Khadijah bad sin kusin att lyssna på vad som hänt, och när han frågade Allahs sändebud (sallallahu 'alayhi wa sallam) om vad denne hade sett, berättade han allt. Då svarade Waraqah:

"Det är Namus (ängeln Gabriel) som Allah sände ned till Moses. Jag önskar att jag vore ung, och jag önskar att jag får leva den dag ditt folk driver ut dig." Allahs sändebud (sallallahu 'alayhi wa sallam) frågade då: "Kommer de verkligen att driva ut mig?". Han svarade: "Ja. Aldrig har en man kommit med det som du har kommit med utan att mötas av fiendskap. Om jag lever när din dag kommer, ska jag

stödja dig med all min kraft."

I Mecka fortsatte Koranen att uppenbaras genom Gabriel, som förmedlade detaljerna i budskapet från Allah, världarnas Herre, till Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam).

Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) började kalla sitt folk till islam, men de gjorde motstånd och förkastade honom. De erbjöd honom både rikedomar och ledarskap för att få honom att överge sitt uppdrag, men han vägrade. De gav honom öknamn, på samma sätt som tidigare profeter blivit hånade, och kallade honom bland annat för magiker och lögnare. De utsatte honom för hårda påtryckningar, gick till fysiska angrepp mot honom och förföljde hans anhängare.

Allahs sändebud (sallallahu 'alayhi wa sallam) fortsatte sitt kall i Mecka och vände sig till människor både under vallfärdssäsongen och vid de arabiska marknaderna. Där mötte han folk och förklarade islams budskap för dem. Han hade aldrig för avsikt att uppnå världslig vinning eller makt. Inget tvång eller våld förekom, och han innehade vid den tiden varken formell auktoritet eller kungamakt. I början av sitt kall utmanade han sitt folk att frambringa något som liknade Koranen. Han fortsatte att utmana sina motståndare, vilket ledde till att flera av hans ädla följeslagare (må Allah vara nöjd med dem) antog tron.

I Mecka ärade Allah honom med den storslagna nattresan till Jerusalem, följt av hans himmelfärd. Det är känt att Allah upphöjde såväl profeten Elias som Jesus till himlen, något som finns dokumenterat bland både muslimer och kristna.

Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) mottog påbudet om bönen i himlen. Det är denna bön som muslimer utför fem gånger om dygnet. Under hans tid i Mecka inträffade ytterligare ett storslaget mirakel, nämligen månens klyvning, som var så tydlig att även polyteisterna såg den.

De icke-troende från Quraysh-stammen använde alla tänkbara medel för att hindra hans kall. De smidde onda planer mot honom, varnade människor för att närma sig honom och krävde envist att mirakel skulle ske. De sökte till och med hjälp från judarna för att vässa sina motargument och effektivt hindra människor från att lyssna på honom.

Som svar på den ökade förföljelse som muslimerna utsattes för av de otrogna från Quraysh, gav Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) dem tillåtelse att emigrera till Abessinien. Han sa till dem: "Där finns en kung som är rättvis och som inte förtrycker någon." Kungen var kristen, och två grupper begav sig därefter till Abessinien. Vid ankomsten förklarade de för kungen, Negus, vilken religion profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa

sallam) hade kommit med. Han antog islam och sa: "Vid Allah! Detta kommer från samma källa som Moses religion (frid vare med honom)." Samtidigt fortsatte förföljelsen av Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare i Mecka.

Det fanns däremot en grupp människor från Medina som kom för att utföra vällfärden och som antog tron. De svor honom trohet att följa islam och lovade att stödja honom om han flyttade till deras stad, som på den tiden kallades Yathrib. Han gav då de troende som var kvar i Mecka tillåtelse att emigrera till Medina. De begav sig dit och spred islam i en sådan utsträckning att budskapet nådde vartenda hem.

Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) tillbringade tretton år med att kalla till Allah i Mecka. Därefter gav Allah honom tillåtelse att emigrera till Medina. Han (sallallahu 'alayhi wa sallam) emigrerade och fortsatte där sitt kall. I Medina uppenbarades den islamska lagstiftningen gradvis. Han började även skicka sändebud med brev till kungar och stamledare för att uppmana dem att anta islam. Han sände bland annat brev till den romerske kejsaren, den persiske kungen och kungen av Egypten.

I Medina inträffade en solförmörkelse som skrämde människorna. Den sammanföll med att Profetens (sallallahu 'alayhi wa sallam) son

Ibrahims gick bort, vilket fick folk att tro att det var hans död som orsakat solförmörkelsen. Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) svarade då:

(إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَكْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنَّهُمَا مِنْ آيَاتِ اللَّهِ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

"Solen och månen förmörkas inte till följd av någons död eller födelse. De är två av Allahs tecken, med vilka han ingjuter fruktan i sina tjänare."¹

Hade Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) varit en lögnaktig bedragare, skulle han ha kunnat utnyttja detta tillfälle för att varna människor mot att förneka hans kallelse. Han hade kunnat hävda att det var hans sons död som orsakade solförmörkelsen och frågat vad som då skulle hända med dem som förnekade honom.

Allah prydde Sändebudet (sallallahu 'alayhi wa sallam) med en ädel karaktär. Hans Herre beskrev honom med orden:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾

"Och du är sannerligen av ståtlig karaktär"
(68:4).

Han kännetecknades av alla former av god moral, såsom ärlighet, uppriktighet, mod, rättvisa och hederlighet – även gentemot sina fiender – och

¹ Sahih Muslim (901).

han var därtill mycket generös. Han var mån om att ge allmosor till fattiga, behövande och änkor, och han var angelägen om att vägleda dem, visa dem barmhärtighet och behandla dem med ödmjukhet. Han var så anspråkslös att en främling som sökte Sändebudet (sallallahu 'alayhi wa sallam) inte kunde skilja honom från mängden. När Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) befann sig bland sina följeslagare (må Allah vara nöjd med dem), hände det att främlingen frågade: "Vem av er är Muhammed?"

Hans liv är ett föredöme i fullkomlighet och ädelhet i mötet med alla; vänner som fiender, nära släktingar som främlingar, gamla som unga, män som kvinnor – och till och med i hans behandling av djur och fåglar.

Efter att Allah hade fullbordat sin religion och Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) förmedlat den fullkomligt, gick han bort vid sextiotre års ålder. Han levde fyrtio år före profetskapet och tjugotre år som profet och sändebud.

Han (sallallahu 'alayhi wa sallam) begravdes i Medina och efterlämnade varken rikedomar eller arv. Det enda han lämnade efter sig var sin vita mula, som han brukat rida på, samt ett stycke mark som han skänkte som välgörenhet till den

vägfarande¹.

De som antog tron och följde honom var oerhört många. Fler än hundra tusen av hans följeslagare deltog tillsammans med honom i avskedsvallfärden, ungefär tre månader före hans bortgång. Detta är troligen en av anledningarna till att hans religion kunde bevaras och spridas så effektivt. Han fostrade sina följeslagare i islams värderingar och principer, vilket gjorde dem till de främsta av följeslagare; rättvisa, anspråkslösa, gudfruktiga och lojala i sin strävan för den stora religion de trodde på.

När det kommer till tro, kunskap, goda gärningar, uppriktighet, övertygelse, generositet och tapperhet, var de främsta av följeslagarna (må Allah vara nöjd med dem) Abu Bakr al-Siddiq, 'Umar ibn al-Khattab, 'Uthman ibn 'Affan och 'Ali ibn Abi Talib. De hörde till de tidigaste följeslagarna som antog islam och trodde på budskapet. De kom att bli kalifer och bar islams fana efter Profetens (sallallahu 'alayhi wa sallam) död. De hade inga särdrag som gjorde dem till profeter, och Profeten (sallallahu 'alayhi wa sallam) gav dem ingen specifik kunskap som han inte också förmedlade till de övriga följeslagarna (må Allah vara nöjd med dem).

¹ Sahih al-Bukhari (4461, 6/15).

Allah bevarade Koranen och Profetens (sallallahu 'alayhi wa sallam) Sunnah – hans biografi, uttalanden och praxis – på hans modersmål. Hans biografi är anmärkningsvärd och saknar motstycke i historien; den är så detaljerad att den omfattar allt från hur han sov, åt och drack till hur han skrattade.

Hur var han med sin familj i hemmet?

Alla aspekter av hans liv finns bevarade och nedskrivna i hans biografi. Han var en människa och ett sändebud; han besatt inga gudomliga egenskaper och hade inte ens makt att på egen hand gynna eller skada sig själv.

4. Hans budskap

Allah sände Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) i en tid då polyteism, otro och okunnighet var djupt rotad i världen, till den grad att det knappt fanns någon som endast dyrkade Allah utan att samtidigt sätta medhjälpare vid hans sida. De enda undantagen var en handfull individer som fortfarande höll fast vid de ursprungliga, gudomligt uppenbarade skrifterna. Allah sände därför sitt sändebud Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) som den sista profeten och sändebudet. Han sändes till hela mänskligheten med vägledning och sanningens religion – en religion ämnad att bli segerrik över alla andra religion och rädda människor ur avgudadyrkans och otrons mörker

till monoteismens och trons ljus. Hans budskap kompletterar och fullbordar de tidigare profeternas (frid vare med dem) budskap.

Han predikade samma lära som Noah, Abraham, Moses, Salomon, David och Jesus. Detta inkluderar tron på att den sanne Herren är Allah – Skaparen, Försörjaren, Givaren av liv och död, och den Absolute Ägaren av allt som styr alla angelägenheter. Han är den Nåderike, den Barmhärtige, som har skapat allt i universum, både det vi kan se och det vi inte kan se. Allt är följaktligen hans skapelse.

Vidare kallade han människor till att endast dyrka Allah och att inte dyrka någon annan. Han förklarade klart och tydligt att Allah är En – att det inte finns någon annan som förtjänar dyrkan, och att ingen annan vid hans sida äger, skapar eller har kontroll över universum. Han tydliggjorde även att Allah inte har avlat och inte är född, att det inte finns någon som är lik honom, och att han inte har förkroppsligats i eller förekommer i någon del av sin skapelse.

Allah kallade människor till att tro på de ursprungliga gudomliga skrifterna, såsom Abrahams och Moses (frid vare med dem) skrifter, Tawrat, Zabur och Injil. Likaså kallade han till tron på alla sändebud (frid vare med dem) och betraktade förnekandet av en enda profet som ett

förnekande av dem alla.

Han gav alla människor det glädjande budskapet om Allahs barmhärtighet och att det är han som förser dem med allt de behöver i denna värld. Han informerade dem om att Allah är den Barmhärtige Herren, och att det är endast han som kommer att döma människorna på uppståndelsens dag, då han återuppväcker dem ur deras gravar. Allah är den som belönar de troende tiofaldigt för deras goda gärningar, medan han håller människan ansvarig för hennes synder utan att fördubbla straffet. För de troende väntar en evig lycka i det kommande livet. Den som däremot framhärdar i otro och utför dåliga handlingar får möta konsekvenserna av detta, både i det här livet och i det nästkommande.

I sitt budskap upphöjde Allahs sändebud Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) varken sin stam, sitt land eller sig själv. Snarare förekommer namnen på profeterna Noa, Abraham, Moses och Jesus (frid vare med dem) oftare än hans eget namn. Varken hans mors eller hans hustrurs namn nämns i Koranen, medan namnet på Moses mor nämns vid flera tillfällen och Marias namn (frid vare med henne) nämns trettiofem gånger.

Profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) var ofelbar och skyddad från allt som strider mot religionen, förnuftet, den sunda mänskliga naturen eller god moral. Alla profeter

(frid vare med dem) var nämligen skyddade från att fela i det budskap som Allah sände dem med. De var också ansvariga för att förmedla Allahs befallningar till hans tjänare. Profeterna delar däremot inga drag av herravälde eller gudomlighet, då de enbart är människor som Allah har anförtrott sina budskap.

Ett av de mest övertygande bevisen för att Muhammeds (sallallahu 'alayhi wa sallam) budskap är en sann uppenbarelse från Allah är att det har bevarats genom tiderna, ända fram till idag, på exakt samma sätt som det förmedlades under hans livstid. Mer än en miljard muslimer följer detta budskap och praktiserar dess föreskrifter – såsom bönen, allmosan, fastan och vällfärden – utan att de har förändrats eller förvrängts.

5. Profetskapets tecken, mirakel och bevis

Allah stöttar profeterna med bevis och argument för att fastställa sanningen om deras profetskap och kall. Varje profet får tillräckligt med bevis för att övertyga sitt folk att tro på honom. De största tecknen som någonsin getts till en profet är de som vår profet Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) fick. Allah gav honom den ädla Koranen, vilket är ett bestående tecknet fram till domedagen. Allah stödde honom även med ett flertal andra mirakulösa tecken, bland andra:

Nattresan till Jerusalem och himmelsfärden, månen som splittrades, återkommande regn efter att ha bett sin Herre att förse människor med vatten i tider av torka.

Att mat och dryck som var lite i mängd ökade så pass att det räckte till ett stort antal människor.

Att han återberättade om det fördolda förflutna, vars detaljer var okända för omgivningen. Det var Allah som informerade honom om berättelserna om de tidigare profeterna och deras respektive folk, liksom berättelsen om folket i grottan.

Ytterligare tecken inkluderar att han förutspådde framtida händelser som sedan inträffade precis som han beskrivit dem, då det var Allah som underrättade honom om detta. Exempel på detta är utbrottet av en eld i landskapet Hijaz som skulle vara synlig ända för invånarna i Levanten, trots det enorma avståndet däremellan. Ett annat exempel är att människor i framtiden skulle komma att tävla med varandra om att bygga höga byggnader.

Allah skyddade och försvarade honom mot onda människors angrepp.

Löftena han gav till sina följeslagare uppfylldes, såsom hans löfte till dem:

(لَتُفْتَحَنَّ عَلَيْكُم فَارِسُ وَالرُّومُ، وَلَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ).

"Ni kommer att erövra Persien och Rom, och ni

kommer att spendera deras skatter för Allahs skull."

Allah stöttade honom med änglar.

Profeterna (frid vare med dem) gav sina folk glädjande budskap om profeten Muhammeds (sallallahu 'alayhi wa sallam) profetskap. Detta gjorde såväl Moses, David, Salomo och Jesus (må frid vare med dem) som de övriga profeter som sändes till Israels barn.

Han underbyggde detta med logiska argument och liknelser¹ som är omöjliga för ett sunt förnuft att förneka.

Dessa bevis, tecken och rationella exempel genomsyrar både Koranen och Sunnah. Den som önskar fördjupa sig i dem kan med fördel begrunda Koranen, Sunnah-litteraturen och den profetiska biografien; där finns en rikedom av övertygande information i ämnet.

Om dessa storslagna tecken aldrig hade ägt rum, skulle hans motståndare bland Quraysh, samt de judar och kristna som levde på den arabiska halvön, garanterat ha tagit tillfället i akt att motbevisa honom och varna omvärlden för hans budskap.

¹ Exempel på detta är att Allah har sagt: "Människor! Här framställs en liknelse, så lyssna noga till den: De som ni anropar vid sidan av Allah kan inte ens skapa en fluga, inte ens om de gick samman för att göra det. Och om flugan skulle snappa åt sig något från dem, kan de inte ta det tillbaka från den. Svag är sannerligen både den som söker hjälp och den som blir anropad!" (22:73).

Den ädla Koranen är den skrift som Allah uppenbarade för profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam). Det är världarnas Herres eget tal. Allah utmanade både människor och jinner att framställa något likvärdigt, eller ens ett enda kapitel som kan mäta sig med den – en utmaning som står kvar än idag. Koranen ger svar på de existentiella frågor som miljontals människor bär på. Den har bevarats på sitt ursprungsspråk, arabiska, utan att så mycket som en enda bokstav har gått förlorad, och finns idag tryckt och spridd över hela världen. Det är en unik skrift och den mest betydelsefulla bok som någonsin skänkts till mänskligheten. Att läsa den, eller en översättning av dess budskap, är avgörande; att gå miste om dess innehåll och tron på den är att gå miste om allt som är gott.

Likaså är profeten Muhammeds (sallallahu 'alayhi wa sallam) Sunnah – hans livsväg och biografi – bevarad och förmedlad genom en obruten kedja av tillförlitliga berättare. Den finns tryckt på arabiska, det språk som Allahs sändebud (sallallahu 'alayhi wa sallam) själv talade, och dess detaljrikedom är så levande att det nästan känns som om han fortfarande befinner sig mitt ibland oss. Den har dessutom översatts till ett stort antal språk. Tillsammans utgör Koranen och Sunnah de enda källorna till islams lagar och levnadsregler.

6. Den rätts- och levnadsordning som profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) förmedlade:

Det sätt att leva och lag som profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) kom med är den islamiska rättsordningen. Det är den sista gudomliga vägledningen och det slutgiltiga budskapet till mänskligheten. I grunden vilar den på samma fundament som de tidigare profeternas läror, även om de rent praktiska reglerna har varierat genom historien.

Denna livsväg och lag är fulländad och går att tillämpa oavsett tid och plats. Den syftar till att förbättra människans tillvaro, både i det världsliga livet och i det andliga. Den innehåller alla de former av dyrkan som människan endast får rikta till Allah, världarnas Herre – såsom bönen och allmosan. Den ger också tydlig vägledning inom ekonomi, handel, sociala relationer, politik, försvar och miljö, och klargör vad som är tillåtet respektive otillåtet inom dessa områden. Dessutom ger den svar på andra viktiga frågor som rör människans liv, både här och i det kommande livet.

Utöver det värnar denna livsväg och lag om människors tro, liv, heder, egendom, förnuft och avkomma. Den omfattar alla goda egenskaper och dygder, samtidigt som den varnar för varje form av omoral och ondska. Den strävar efter att bevara

människans värdighet och främja måttfullhet, rättvisa, ärlighet, renhet, excellens, kärlek och välvilja gentemot andra. Den här lagen och livsvägen förespråkar fred mellan folk och förbjuder inte bara blodsutgjutelse, utan även att skrämma människor eller sprida skräck utan laglig grund. Allahs sändebud (sallallahu 'alayhi wa sallam) bekämpade förtryck och korruption i alla dess former, och han tog avstånd från vidskepelse, isolering och asketiskt klosterväsende.

Profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) klargjorde att Allah har ärat människan – både män och kvinnor – och garanterat dem deras rättigheter. Han betonade också att varje människa bär ansvaret för sina egna val och handlingar; man står till svars för allt som skadar en själv eller ens omgivning. Män och kvinnor är jämställda inför tron, sina förpliktelser och i fråga om belöning och straff. Denna livsväg och lag visar dessutom en särskild omsorg om kvinnan i hennes roll som mor, hustru, dotter och syster.

Den livsväg och lag som profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) kom med värnar om förnuftet och förbjuder allt som påverkar det negativt, såsom bruk av berusningsmedel. Inom islam betraktas religionen som ett ljus som vägleder intellektet, så att människan kan dyrka sin Herre med både kunskap och insikt. Denna livsväg

har upphöjt förnuftets status och gjort det till en förutsättning för att vara religiöst ansvarig inför Allah. På så sätt befriades människan från vidskepelsens bojor och avgudadyrkans begränsningar.

Den islamiska livsvägen och lagen värderar korrekt kunskap högt och uppmuntrar till objektiv vetenskaplig forskning. Den uppmanar människan att begrunda och reflektera över sitt eget inre, universums storhet och de vetenskapliga sanningar som leder till harmoni med det budskap Allahs sändebud (sallallahu 'alayhi wa sallam) förkunnade.

Denna livsväg och lag ger inga privilegier åt någon särskild etnisk grupp eller något specifikt folk framför andra. Alla är lika inför lagen och i grunden är alla människor jämlika. Det enda som skiljer människor åt är deras gudsfruktan. Allahs sändebud (sallallahu 'alayhi wa sallam) förklarade att varje barn föds med en naturlig, medfödd tro på en Skapare. Ingen föds belastad med synder eller någon form av arvsynd.

Inom den islamiska livsvägen och lagen har Allah instiftat möjligheten till ånger (tawbah). Det innebär att människan lämnar synden bakom sig och vänder åter till sin Herre. Att anta islam raderar alla tidigare synder, och på samma sätt utplånar en uppriktig ånger det som varit. Det finns därför inget

behov av att bekänna sina synder för någon annan människa. Inom islam är relationen mellan individen och Allah direkt, helt utan behov av mellanhänder. Islam förbjuder strängt att människor upphöjs till gudar eller betraktas som att de är jämlika med Allah i hans herravälde eller gudomlighet.

Den livsväg och lag som Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) kom med ersätter alla tidigare gudomliga lagar. Eftersom denna sista vägledning är uppenbarad av Allah som det slutgiltiga budskapet till hela mänskligheten fram till domedagen, har den företrädde framför tidigare rättsordningar. Detta följer ett historiskt mönster där varje ny gudomlig lag ersatte den föregående. Allah accepterar ingen annan väg än islam, den religion som profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) förkunnade; den som följer en annan tro kommer inte att få den godkänd av Allah. Den som önskar fördjupa sig i detaljerna kring denna livsväg kan vända sig till tillförlitliga källor och verk som ger en genuin inblick i islam.

Likt alla gudomliga budskap är målet med den islamiska livsvägen och lagen att lyfta människan genom den sanna tron. På så sätt kan hon leva som en hängiven tjänare till Allah, världarnas Herre, vilket i sin tur befriar henne från att förslavas under andra människor, materialism eller vidskepelse.

Denna islamiska livsväg och lag kan tillämpas överallt, oavsett tid och rum. Den står aldrig i konflikt med människans sanna välmående, eftersom den är en uppenbarelse från Allah – han som bäst vet vad skapelsen behöver. Människan är i behov av en sund ledstjärna som är fri från motsägelser och som bringar ordning i tillvaron. Detta är inte ett system skapat av människor för andra människor, utan en vägledning uppenbarad av Allah för att leda oss in på den rätta och sunda vägen. Genom att följa den kan människans tillstånd korrigeras och hon kan skonas från förtryck.

7. Hans fienders vittnesmål och inställning till honom

Varje profet har i alla tider mött motstånd från fiender som försökt stå i vägen för deras budskap och hindra människor från att finna tron. Profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) var inget undantag; han mötte otaliga motståndare, både under sin livstid och efter sin bortgång, men Allah gav honom seger över dem alla. Många av dessa fiender, såväl förr som nu, har i själva verket vittnat om hans profetskap och erkänt att han kom med samma budskap som de tidigare profeterna (frid vare med dem). Innerst inne var de övertygade om att han förkunnade sanningen, men många vägrade ändå att tro. Orsakerna till detta varierade – det

kunde handla om begär efter makt och ledarskap, rädsla för omgivningens reaktioner eller en oro för att förlora den rikedom och status som deras positioner gav dem.

Lov och pris tillkommer Allah, världarnas Herre.

Index

Islams sändebud Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam).....	2
Den vetenskapliga kommittén i styrelsen för religiösa angelägenheter vid al-Masjid al-Haram och al-Masjid al-Nabawi.....	2
1. Hans namn, ursprung och platsen där han föddes och växte upp.....	2
2. Det välsignade äktenskapet med den välsignade kvinnan.....	4
3. Uppenbarelsens början.....	4
4. Hans budskap.....	12
5. Profetskapets tecken, mirakel och bevis.....	15
6. Den rätts- och levnadsordning som profeten Muhammed (sallallahu 'alayhi wa sallam) förmedlade:.....	19
7. Hans fienders vittnesmål och inställning till honom...	23

sv449v1.0 - 17/04/2026

رسالة الحجرتين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

978-603-8402-95-5

